

være med ved Opbygningen af det ny Land. Stemmeret er det samme som Magt og Myndighed. Naar Kvinderne kan sige til et Parlamentsmedlem: »Gjør dette, eller ogsaa vælter vi Dem!« har de et virkeligt Retfærdighedsvaaben i deres Haand. Ja, det er min Hensigt at berøise alle Sydafrikas Stater og ogsaa at naa til Rhodesia.

»Og efter Sydafrika hvor vil De saa rejse hen?«

»Min Plan er, naar jeg har været i Sydafrika, at tage til Ægypten, et gammelt Land, og dog med saa store moderne Muligheder. Derfra rejser jeg til et andet gammelt Land, Indien, med alle dets Vidundere og Mysterier. Det bliver mit første Besøg dér. Jeg tror, at Indien har meget at lære Verden, men ogsaa meget at lære af Verden; det vil paa sin egen Maade optage og anvende den store moderne Kvindebevægelse, og vil indse, at Mænd og Kvinder maa staa Side om Side, hvis der skal gøres et virkeligt Fremskridt.«

»Naar venter De at kunne være i Indien?«

»Jeg haaber at kunne være i Calcutta til den indiske National Kongres, som afholdes kort efter Jul. Jeg vil overvære Kongressen og samle Indtryk derfra. Kort før Nytaar tror jeg, at Kvinderne har en egen Kongres. Den vil have særlig Interesse for mig.«

»Og naar skal vi have Fornøjelsen af at se Dem her igen? Kommer Deres Hjemrejse til at gaa over England?«

»Nej, jeg tager hjem via »the Far East«. Min Hensigt er at besøge Kina og Japan og at vende hjem over det stille Hav. Jeg haaber at kunne være tilbage i London i 1913.«

»Og De har været tilfreds med Deres korte Ophold her i Landet efter den glimrende Kongres i Stockholm?«

»Jeg er altid glad, selv ved et kort Ophold i London; De ved nok, at De inspirerer os ved det store Arbejde, De gør i Stemmeretssagen; vi følger hver Bevægelse med den største Interesse. Det glædede mig at se, at London nu har en International Kvindefrigørelsesklub. Dette er en udmærket Udvikling i den rigtige Retning. Klubben var saa venlig at indbyde mig for et Par Dage siden til at tale og drikke en Kop The dér!«

»Jeg ved, at mange Medlemmer dybt beklagede, at de ikke kunde være til Stede, men de, der hørte Deres trøstende Tale, blev glade og opmuntrede.«

»Vi maa alle hjælpe hverandre, og jeg tror, at vore forskellige Erfaringer er meget værdifulde for os.

Jeg talte om vor Bevægelse i De Forenede Stater, og det syntes at more mine Tilhørere, at amerikanske Kvinder ikke har nogen virkelig Sorg — undtagen én. Kvinderne er i Mindretal, og Mændene søger paa alle mulige Maader at tilfredsstille dem ved at give dem

alt, hvad de beder om — lige til formindsket Told paa Strømper og Handsker — men kun ikke Stemmeret. Det er Tilfældet i mange Stater; i andre har Kvinderne derimod Stemmeret. Selv om Loven er imod Kvinder og Børn, fortolkes den saa frit, at vi klarer os helt godt. Kvindernes Stilling er paa mange Maader langt bedre hos os end hos eder; vi har i New York 200 kvindelige Jurister; der er kvindelige Præster i tolv forskellige religiøse Samsfund samt mange kvindelige Haandværkere og Forretningsdrivende. I har gjort Ret i at protestere mod Eders Stilling her, og hvor det styrker os i vor Kamp!

»Og De skal nu være vor Udsending til fremmede Lande! Jeg er sikker paa, at den internationale Klub var henrykt over at høre alt dette.«

»Ja, jeg kunde fortælle dem om en glimrende Udvikling med Hensyn til Kvindernes Indflydelse paa Lovgivningen.«

»Af Kvindeklubbernes Forbund er der opstaaet et lovgivende Udvalg, som behandler alle Sager vedrørende Kvinder og Børn, og som er rede, naar Parlamentet aabnes. Vi behøver knapt nok at anstrænge os for at gøre vor Indflydelse gældende; Mændene er næsten altfor ivrige efter at behage os og vedtage vore Forslag. Men det har ogsaa været en uventet Udvikling. Ved De, at Udvalget maa sætte sin offentlige Duelighed paa Prøve en hel Dag hver Uge, for at Mændene kan komme og fremlægge deres Forslag for os og faa vor Støtte? Dette er en udmærket Maade for Kvinderne at bruge deres Magt paa.«

»Det var jo en mer end glimrende Underretning for Klubben.«

»Jeg var henrykt over mit Besøg i Klubben og var særlig rørt over at blive modtaget som tyve Landes retfærdige og upartiske Moder. De gjorde mig derved en stor Ære, som jeg satte overordentlig Pris paa. Det glædede mig at se, at Lord Lytton blev hædret for de store Tjenester han har ydet vor Sag. Vi maa alle huske, at vi har langt mere at gøre end at skaffe os Stemmeret; naar vi har faaet den, skal vi høre op med at tale om vore Rettigheder, men tale om den menneskelige Races Rettigheder. Kvinderne forlanger for Øjeblikket Rettigheder for dem selv, og det er den mest internationale Bevægelse Verden nogen Sinde har set. Men den Tid kommer, da Mand og Kvinde af alle Trosbekendelser og Farver vil arbejde Side om Side til Menneskehedens Gavn. De fører en glimrende Kamp for Retfærdigheden. Endnu en Gang Farvel. Naar jeg kommer tilbage, venter jeg at kunne hilse dem alle som Vælgere.«

A. A. S.

Som Supplement til dette Udkast paa Forhaand af Mrs Catts Rejse, ser jeg mig i Stand til at kunne give Oplysning om Forløbet af den første Del af denne, hvorom jeg har modtaget Brev.

J. M.

2. October 1911.

Grand Hotel,
Pretoria.

Vi har været her i to Maaneder og har arbejdet temmelig haardt. Jeg har holdt 25 Taler, som foruden Rejsen og Moderne og de selskabelige Sammenkomster og Udflugterne ikke giver En Tid til at gøre noget som helst udover dette. Men med det alt sammen føler jeg mig vel, helt og holdent vel.

Jeg arbejder paa at holde en Kongres lige før vor Afrejse, og er tilfreds med det Arbejde, vi her har gjort. Folk er meget venlige mod os, og de Kvinder, der er interesserede for Stemmeretten, er de bedste. Vi vil sejle op langs Østkysten og afsejle herfra d. 23. October. Vi venter at komme til Cairo henad Jul og vi vil være glade ved at komme ombord paa Skibet saa vi kan se en Mulighed til atter at kunne aande i Fred.

Man siger, vi har Foraars nu, men der er ikke Spor af Foraars! Det er Sommer, og det er meget hedt. Der er modne Jordbær tilsalgs paa Torvet nu, og Ferskenene hænger saa store som Fingerbøl paa Træerne. Det er nu et halvt Aar siden jeg forlod New York og jeg faar undertiden Anfald af Hjemlængsel.

Carrie C. Catt.

Hvorledes staar det til med Danmarks Kvinders Udsigt til at faa politisk Valgret.

Straks efter Rigsdagens Sammentræden i Begyndelsen af October forelagde Konseilspræsident Berntsen i Landstinget det Forslag om de Ændringer i Grundloven, som i forrige Samling blev vedtaget i Folketinget. Paa Grund af det sene Tidspunkt (Marts), hvorpaa Forslaget kom op i Landstinget, naaede det kun gennem første Behandling der, (hvert Forslag gennemgaaes til Behandlinger i hvert Ting). Forslaget indbefatter politisk Valgret for Kvinder i samme Udstrækning som for Mænd — der er kun en lille uvæsentlig Indskrænkning for den privilegerede Landstingsvalgrets Vedkommende. Kvindevalgretten har Venner i alle Partier, der har givet deres Tilslutning gennem deres Partiprogrammer. Men Varmen for Sagen er noget forskellig, og fra Højrepartiets Side er der udtalt Ønske om, at den kommunale Valgret, som Kvinderne fik 1908, maa have virket en længere Aarrække inden man giver dem den politiske. Derimod er det nuværende Regeringsparti og Ministre mere varme Venner deraf, og Konseilspræsidenten har baade i Rigsdagen — gentagne Gange — og overfor Deputationer fra de kvindelige Valgretsorganisationer, udtalt sig saa stærkt for dens Gennemførelse paa det nu foreliggende Grundlovsændringsforslag, at der ingen Tvivl kan være om, at Regeringen vil sætte al Kraft ind derpaa. Da der fra de konservative Partiers Side ikke er nogen principiel Modstand mod Kvinde-